

IJle Parkbruggen 'hufferproof'

Uit Cobouw, dagblad voor de bouw Dinsdag 7 maart 2000.

Door Ad Tissink.

Amsterdam - Acht bruggen van staal en vooral veel glas.

Zij liggen sinds kort in het Rembrandtpark in Amsterdam. Gegarandeerd 'hufferproof', beweren de bouwers.

Aarzelend loopt hij de brug over. Zomaar een Amsterdammer, op een zomaar grauwe dag in het hoofdstedelijke Rembrandtpark. De man lijkt het allemaal niet zo te vertrouwen. Hij morrelt wat aan de leuning en schopt eens tegen de glazen panelen. "Dat kan nooit lang goed gaan", zie je hem denken. Dan ontwaart hij achter zich een heerschap in strak pak. Niet bepaald een verschijning die je gauw aantreft in het stadspark langs de Amsterdamse ringweg. Het is architect Joris Smits van Haskoning, die samen met collega Syb van Breda de brug ontwierp. Dat weet de man natuurlijk niet, maar hij voelt zich betrap, loopt snel verder en roept nog iets over zijn schouder van: "Ik mag hem toch nog wel even slopen hè?" Van Smits mag hij het proberen. Want de glazen leuningens zijn uitvoerig aan belastingsproeven onderworpen bij staalbouwbedrijf BSB uit Bergum. Zij moesten minimaal 100 kilonewton kunnen hebben; in de praktijk bezweken de glazen panelen, gedragen door roestvaststalen ballusters, pas bij 250 kN.

Cortenstaal

© Jaap Meijer 2000 ontwerp door Joris Smits en Syb van Breda architecten van Haskoning bv

Het dertien meter lange brugdek zelf bestaat uit cortenstaal. Het materiaal met het kenmerkende roestbruine patina dat een natuurlijke beschermingslaag vormt. Uit het cortenstaal is een soort vliegtuigvleugel gevormd. Liggers en ribben zijn omtrokken door een gesloten huid van hetzelfde materiaal. Bovenop is die voorzien van een vier millimeter dikke slijtlaag van teervrije epoxy. Aan de onderkant doet het cortenstaal zelf al het werk. Doordat daar de huid over de hele breedte van de brug de trekkrachten opneemt, kan de constructie heel slank blijven. Aanvankelijk had het bestuur van Slotervaart / Overtoomse Veld heel andere bruggen in gedachten ter vervanging van de acht verouderde houten constructies. Zeker nadat een politiemann te paard door de brug zakte, werd gekozen voor zware constructies uit gewapend beton.

Alleen de welstand pikte de ontwerpen niet. Toen klopte het bestuur bij Haskoning aan dat zojuist was doorgedrongen tot de laatste ronde van een prijsvraag voor de zestig bruggen in Vinex-locatie Leidscheveen. Het bestuur dacht de eigen brug, voorzien van de glazen leuning van Haskoning, wel door de welstand te kunnen slepen. Maar Smits en Van Breda zagen hun rol wat ruimer en ontwierpen een compleet nieuwe brug. Die bleek zo licht dat ze met de bestaande landhoofden uit de voeten konden. En daarmee wonnen zij het geld dat ze goed konden gebruiken voor de aanschaf van het dure gelamineerde glas. Dat glas kwam uiteindelijk van Cricursa uit Barcelona. De fabrikant deed niet moeilijk over de gewenste sterkte-eisen en kwam bovendien met een aantrekkelijke prijs; bijna eentiende van de duurste Nederlandse aanbieder.

Onderhoudsvrij Het fraaie ontwerp uit roestvaststaal, cortenstaal en glas is uiteindelijk nagenoeg onderhoudsvrij. Wel zullen de ruiten gauw vies worden en de roest van het cortenstaal zal onmiskenbaar zijn sporen nalaten op de landhoofden. Maar daarvoor heeft aannemer Dekker, die al de bruggen afgelopen vrijdag opleverde, al een aanbesteding gemaakt. Met milieuvriendelijke zeep wil het bedrijf de bruggen tegen een zacht prijsje geregeld schoonmaken. Twee mannen doen samen één brug in een dag. Dat is toch mooi weer zestien mandagen werk.